

શ્રી
મનસાગર.

પતંગિરિસમં સ્યાત્ કજ્જલં ત્રિષુપાત્રે
 રુવરશાસ્ત્રાલેખિની પન્નમૂર્વી ।
 યતિ યદિ ગૃહીત્વા શારદા સર્વકાલં
 દાપિ તવ ગુણાનામીશ પારં ન યતિ ॥ ૧ ॥
 નીલગીર્ણી પર્યતના જોટલી સાહી હોય, મહા
 સાગર જેવડો ખડીયો હોય, સર્વે દેવતાધ
 જાડોની કલમ બનાવી હોય, પૃથ્વીના
 પડ જેવડો કાગળ હોય, અને સર્વેથી
 સરસર્મા સરસ લખવાવાળી શા-
 રદા સદાકાળ લખ્યા કરે, તે
 પણ, હે ધન્યર ! તારા
 ગુણને પાર આવે
 નહીં.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૭/૭/૭૩

નારાયણ નારાયણ નારાયણ.

હે પ્રેમી, તમે એક છો, અખંડ છો, અનંત
વ્યાપક છો, નિર્વિકાર છો, સર્વાધાર છો, સકળ વિશ્વ
સ્વામી છો, અને સર્વ શક્તિમાન છો. તમે સર્વ
જ્ઞાના નિધિ છો, તમે દયાના સાગર છો, અને
અધમ ઉદ્ધારણુ છો. તમારો મહિમા અગાધ
તમારું ડહાપણ અપાર છે, તમે રાજાઓના રાજા,
દેવોના પણ દેવ છો, અને તમારી અકળ ગતિજો
પાર પામી શકતું નથી. હે મહામંગળકારી આ
સમિચ્છદાનંદ પરમ કૃપાળુ પવિત્ર પિતા મહાન ઇશ્વર
તમારા એવા ગુણો ને મહોદાદમાં મહાર્ મન
કરવા માટે અને તમારી સત્ય સેવા કરવાને ખાતર,
અંતાકરણના પ્રેમથી માનપૂર્વક હજારો હજાર
ગણામ કરું છું.

• गृजगन विद्यार्पण ग्रंथालय

[गजगती कर्मगणित वेभाग]

अनुक्रमांक १७७३ वर्गीक

पुस्तकनुं न.स ८५४५५।७२

विषय

ૐ

પરમાત્મને નમઃ

(ગીતિ)

શરણે રહી તમારે, ધ્યાન તમારું હૃદય વિશે ધરીયે;
ન બજનકીર્તનકરી, શિરસાષ્ટાંગે પ્રણામ પ્રભુકરીયે.

૧

દેવ જયદેવ,

જય જગકર્તા, પ્રભુ જય જય જગ કર્તા,
વત તું બલભર્તા (૨) હરકત સંહર્તા-જયદેવ૦
યુ પરમ પરાક્રમી, પ્રભુ વિભુપરમાત્મા-પ્રભુ પ્રભુ૦
ગ કળાધર શ્રીમત (૨) ધીમત ધરમાત્મા-જયદેવ૦
સચરાચર સ્વામી, બળવંત બહુનામી-પ્રભુ બળ૦
ભગ મંડળ વિશ્રામી (૨) ધ્ય ય અચળધામી-જય૦
ત્વ સકળ ગુણ તારા, સર્વ થકી સારા-પ્રભુ સર્વ૦
તર્યામી અમારા (૨) પ્રાણથકી પ્યારા-જયદેવ૦

* આ પદો અમદાવાદ વાળી ઇશ્વર પ્રાર્થનામાળામાંથી
રજા લઈને લીધાછે.

કરૂણા કર ઉપકારી, ધર્મ ગિરદ ધારી-પ્રભુ ધર્મ
 તે ભવપાર ઉતારી (૨) અગણીત નર્તનારી-જયદેવ
 તુજ મહિમા બહુ મોટો, શુભ તારી શક્તી-પ્રભુ શુભ
 સુરનર મુનિવર માગે (૨) ભલી તારી ભક્તિ-જયદેવ
 હે હરિ ! હરકત હરજે, કરૂણા ધણી કરજે-પ્રભુ કરૂણા
 અભય કરણુ આદરજે, (૨) ઉર અરજી ધરજે-જયદેવ

ક. દ. ડા.

૨

પ્રભુ છો મંગળકારીરે, મહેશ્વર ભવભય હારી (ટેક)
 અલ્પ સચ્ચિદ્ધન મુક્તિ પ્રદાતા, સકળ સૃષ્ટિના ભૂપ;
 એક અખંડ ચરાચર સ્વામી, અનુપમ શાંતસ્વરૂપ-પ્રભુ
 જયજયજયજયજયજયજયજયગદીશ્વર, જય પ્રભુ કરૂણાનિધાન;
 જય પરબ્રહ્મ પરેશ્વર દાતા, જય શુદ્ધ શક્તિમાન-પ્રભુ
 સૃષ્ટ વસ્તુથી બિન્ન છતાં છો, અંતર્યામી હરિ;
 શુદ્ધ ભક્તિમાંલીનકરીલો, એજ માગું જગદીશ-પ્રભુ
 શરણુપણું તારું અહણુ કીધું છે, રાખી મને વિશ્વાસ;
 ચરણુપ્રત્યે પ્રભુ રાખો અમે નેજાણી પોતાનોદાસ-પ્રભુ
 (પ્રભુપ્રાર્થનામાળામાંથી)

૩

સર્વે ગુણ સંપન્ન સ્વામી રે, સ્તવું તુંને અંતર્યામી (ટેક)
જય જગન્નાતા વિશ્વવિધાતા, સદ્ગુણ દાતા મહેશ (૨)
મહામુનીશ્વર તુજ ગુણ ગણતાં, પાર ન પામ્યાલેશ—સર્વેં
એક અખત અદ્વિતીય તમે છો, પુરણ બ્રહ્મ પરેશ (૨)
અદ્ભુત તારી કૃતીયો જણાયે, વિશ્વ વિશે વિશ્વેશ—સર્વેં
ઓ પ્રભુ તારી પ્રભુતા મોટી, વાણીથી નવ વર્ણાય (૨)
પરમ કૃપાળુ પરમ પ્રેમાળુ, પરમ ન્યાયી છો સદાય—સર્વેં
નમી નમીને પ્રેમ થકી હું, વિનવું જોડી હાથ (૨)
મોક્ષગતિ મનેઆપો પ્રભુજી, શરણેઆવ્યોછું નાથ—સર્વેં

(પ્ર. પ્રા.)

૪

* પ્રભુ સર્વ શક્તિમાન, કરૂણા કૃપાનિધાન
ધરીયેં તમારું ધ્યાન સન્નિધ પધારો;
ભગવત તું સમાન, નથી કોઈ બળવાન
સંકટ સેવક તણાં સંઘળાં નિવારો—પ્રભુ સર્વેં
અનુમદ ઉપકાર, કરો તમે વારંવાર
મિતથી તમારા પ્રભુ કદી ના વિસારો;

કીધાં બહુ અપરાધ, ક્ષમા કરો વિશ્વનાથ
વિશ્વ માત તાત તમે કરણા વિસ્તારો—પ્રભુ સર્વં

૫

- મંગળ છે નામ તારં, મંગળ છે ધામ તારં
મંગળ છે કામ તારં, ત્રિભોવન નાથ તું;
તુજ પદ છે વરદ, કૃત કર્મ ફળ પ્રદ
અવ્યક્ત અખંડ એક અકળ અખાધ તું—મંગળ છે
એવો તું પ્રભુ મહાન, સઘળે વિરાજમાન
જાણી લે બધી અમીરી, અંતરની વાત તું;
અવગુણ છે અગાધ, ગણના ન થાય નાથ
તરવું છે તારે હાથ પ્રભુ માત તાત તું—મંગળ છે

૬

- અભિવંદન ધ્વજ પદે હું કરું (૨)
પ્રજ્ઞ શરણુ રહી શુભ ધ્યાન ધરું—અભિવંદન
પરમાત્મા પરમેશ તમારું (૨)
મંગળ નામ સદા હું રમરું—અભિવંદન

હૃદય વિશે વિશ્વેશ તમારી (૨)
 પ્રેમળ સ્થિત હું પૂર્ણ ભરું—અભિવંદન૦
 દુસ્તર ભવ સિંધુથી પ્રભુની (૨)
 પરમ કૃપાથી હું સત્ય તરું—અભિવંદન૦

૭

જય જગપાળ દયાળ હારિ તું,
 અમને સુમતિદે કરણા કરી તું—જય જગપાળ૦
 જેથી અમે તારું ચિત્તવન રોજે,
 કરીએ ઊલટથી મગ્ન રહી મોજે—જય જગપાળ૦
 સુરજ ચંદ્ર ગગનના તારા
 અદ્ભુત એ છે ચમત્કાર તારા—જય જગપાળ૦
 ભોગવીએ સુખ અહીં તુજ નામે,
 હરીએ નીરાંતે પછી સ્વર્ગ ઠામે—જય જગપાળ૦

૮

દયાળુ જગસર્જનહાર રે, દીનના દુઃખહરનાર રે (ટેક)
 તું કારક પ્રતિપાળક તારક, નિર્મળ નિત્ય ઉદાર;
 હમાકૃપારપનેત્રેનિહાગીને, હીણઅધર્મીનેઉદારરે-દયાળુ.

શુદ્ધ વિપવના ક્ષણિક સુખસારકાધાં જગતપટોનિરધાર;
સ્વાર્થેસંતાપ્યાસાધુસુશીલજન, તેઅપરુધનિવારે-દયાળુ
અંતસમય મનેઅન્યનસુઝેપ્રભુ, તુંવિણ કોણ સુખકાર;
કુટિલદ્રવ્યંદીનેસુમાર્ગેસુઝાડીભવસાગરપારઉતારે-દયાળુ

૯

પ્રભુ દીનદયાળુ, પરમ કૃપાળુ, કરુણાળુ કૃપાનાથ;
એછેરાજનોરાજ, મોટો મહારાજ, સ્વર્ગના રાજની માથ.
નથીઅન્યકોઈએવો, ખીજે જેવો, સેવો જેથી જાય દુઃખ;
તમે તેને તજીને, ખીજે ભજીને, શું સજી લેશે સુખ.
એણે પશુને સર્જ્યા પક્ષિને સર્જ્યા, વનફળને ફલ ઝાડ;
એણે સુરજને સર્જ્યા, અંદને સર્જ્યા, પાણી સર્જ્યા અને પહાડ.
એના શુક સનકાદીક, નારદને વળી શારદ ગાય છે ગીત;
એને શેષ મહેશ, સુરેશ ગણેશ, દિન રટે છે નિત્ય.
રૂપિ સદૃશ અક્યારસી. સિદ્ધ ચારાશી, શાસ્ત્રનપાસીનેજો;
પ્રભુ દીન દયાળુ, પરમ કૃપાળુ, કરુણાળુ કૃપાનાથ.

૧૦

જય જય જગત્કર્તા ભવ ભર્તા તું ભગવંત છે,
 અત્યંત તું શ્રીમંતને ઐશ્વર્યવંત અનંત છે.
 તું તારનાર ઉગારનાર નિવારનાર અનીષ્ટનું,
 તું સ્થાપનાર ઉથાપનાર તું આપનાર અભીષ્ટનું.
 તું સકળ સ્વામી અમલ નામી ધામી અવિચળ ધામનો,
 શશી સૂર્ય શૈલ સમુદ્ર સૌ સ્વજનાર તુંજ તમામનો.
 પ્રભુ તુજ ચરિત્ર વિચિત્ર ચિત્ર ચિત્ર જગત પવિત્ર છે,
 ધુની વાયુ વારી પ્રવાહિની દશ દીશ તુજ વાજીંત્ર છે.
 તું તણુ તણો પર્વત કરે પર્વત તણું તૃણ તું કરે,
 સ્મરતાંજ સત્ય સહાય થઈ તું હૃદ વિના હરકત હરે.
 તુજ અકળમાયાસકળસ્થળ પ્રભુ પ્રથળ બળછેતુજતાણું,
 ઘટઘટનણી ઘડી સુઘડ ઘટના ઘટિત કાર્ય કર્યું વાણું.
 ભયભીતનો ભય ભાગીને ભવસુખ ભરે ભગવાનનું,
 ગુણગાન મુણીને કાનથી દેછે અમરપદ દાનનું.
 પ્રભુ ગરીબના પોકાર તું સુણનાર સત્ય સમર્થ છે,
 બકવાદ તુજ જશ બાદ વાદ વિવાદ સઘળા વ્યર્થ છે.

તું એક ધૃશ હરેક જનનો નામ લિન્ન અનેક છે,
તું સર્વની અરજી સુણે છે નિયમ તારો નેક છે.

૧૧

તમે સર્વ સંસાર વિસ્તાર કીધો,
તમે સર્વ ને સુખનો સાધ દીધો.
તમે વિશ્વ વિશ્રમના ઠામ જેવા,
દયાળુ તમેને નમું દેવદેવા.
તમે પૃથ્વી સાથે સ્વજ્યા સર્વ પ્રાણી,
તમે વેદ વિદ્યા વિશેષે વખાણી.
તમે માણસોને દીધા મીઠા મેવા,
દયાળુ તમેને નમું દેવદેવા.
તમારા ગુણો શેષ મહેશ ગાવે,
તમારા પુરા પાડનો પાર ન આવે;
તમે છો ત્રિલોકી તણા તાત જેવા,
દયાળુ તમેને નમું દેવદેવા.
ભજે શેષને શારદા ચંદ્ર ઈન્દ્ર,
ભજે આપને નિત્ય મોટા મુનીન્દ્ર.

સદાશિવ જેવા સજે નિત્ય સેવા,
દયાળુ તમેને નમું દેવદેવા.

ક. દ. ડા

૧૨

તું અગાધ પરબ્રહ્મ નિરંજન, કે અગ તોહીં લહેરે,
અજર અમર અવિગત અવિનાશી, કૌન રહનિશ્ચેરે-તું
બ્રહ્માદિક સનકાદિક નારદ, શેષ હું અગમ કહેરે,
સુંદરદાસ બુદ્ધિ અતિ થોરી, કેસે તોહીં અહેરે-તું

૧૩

તું અગાધ, તું અગાધ, તું અગાધ દેવા,
નિગમ નેતિ નેતિ કહે, જાને નહિ બેવા-તું
બ્રહ્માદિક વિષ્ણુ શંકર શેષ હું બખાને;
આદિ અંત મધ્ય તુમહીં, કાઉ નહીં જાને-તું
સંકાદિક નારદાદિક સારદાદિક ગાવે
સુરનર મુનિજન ગંધર્વ, કાઉ નહીં પાવે-તું
સાધ બિષ થકિત ભયે, ચતુર બહુ શ્યાને;
સુંદરદાસ કહા કહે, અતિ હા હૈરાને તું

૧૪

જોને જગત કર્તાને, નથી એ પ્રભુ અળગો;
 વેળો જોતાં વિશ્વનો, જહ મુળને વળગો-જોને.
 ભાસ જોયો ભાનુ તણો, તણે લોકમાં પડીયો;
 ચંદ્ર તારા અળકા રહ્યા, દેખે સહુની આંખડીયો-જોને.
 વ્યાપક સમજા વિશ્વમાં, એ છે અંતરજામી;
 જીવ સકળ રહે જીવતા, એની સત્તા પામી-જોને.
 ધૃતિરત્ની સત્તા વડે, વહે વિધ વિધ વાણી;
 આંકાર રૂપે એ દરિ, જપે જીવ તે જાણી-જોને.
 જળજંતુ જળમાં ઘણા, ઉપજે જળ જોગે;
 તે જીવે તેના વડે, મરે તરત વિજોગે-જોને.
 એમ પ્રભુને આશરે, જીવે સહુ પ્રાણી;
 ઉપજાવે આપે વળી, પાળે પ્રિય જાણી-જોને.
 સુરતા સરજનદારની, સહુ હામે સરખી;
 પરમ શક્તિ પ્રભુને વિશે, પ્રાણી જોનેપરખી-જોને.
 ભુલી પ્રભુને જે ભમે તે અધમ અભાગી;
 જન છોટમ જગદીશને, ભજરે શ્રદ્ધ ત્યાગી-જોને.

૧૫

નથીરે અન્નપ્રયું મારા નાથનું, જે છે અંતરજ્ઞમી;
 તું નથી લેહતો તેહને, એ તો તુજમાં ખામી-નથી.
 વ્યાપક સધળા વિશ્વમાં, જોને શક્તિ છે જેની;
 અણુએ અન્નપ્રયું નવ રહે, અદ્ભુત ગતિ એની-નથી.
 વીજળી કેરા તારમાં, વાત જાય છે વહેલી;
 જાણુ શક્તિ જગદીશની, જાણુવે કરતા પહેલી-નથી.
 જીવન દોરી જીવની, જગદીશને હાથે;
 પ્રાણી માત્રના પિંડની, જાણુ સધળી સાથે-નથી.
 આપણે અંગે જે અડે, મન ઝટપટ જાણુ;
 સહુના મનનું શ્રીહરિ, પરમે એજ પ્રમાણુ-નથી.
 જ્ઞાન ઇન્દ્રિય અને મનવડે, કૃત્ય જે જે કરવું;
 માહું કરતાં મન વિશે, ઇશ્વરથી ડરવું-નથી.
 પ્રાણી તણા પુણ્ય પાપનું, જેના હાથમાં પાનું;
 સાક્ષી સર્વે કર્મનો, તેથી કયમ રહે જાનું-નથી.
 હુકમ હરીનો શિર ધરી, કામ સધળાં કરીગે;
 છોટમ તેની કૃપા થકી, ભવસાગર તરીયે-નથી.

૧૬

તું તો ન્યારો રહીને ખેડેરે નારાયણારે (ટેક)
 તારી ઇચ્છા તે સૌ માયા, તેમાં સધળાં બેદ સમાયા;
 તું નિગુંણ પણ ગુણ તુજમાં દીસે ધણારે—તું તો
 પવન પાવકનો પીડ અનાવે, તેમાં ચૈતન્ય તાઈ આવે;
 તુજ હલાપણ જેતામાં કાંઈ નહીં મળ્યાં રે—તું તો
 નટ જેમ પટને ઓથે રહેછે, સકળ પુતળાં નાચ કરેછે;
 તેમ તારા કરમાં સર્વેના તાતણાં રે—તું તો
 એક કળે સૌ જગત હલાવે, ચમકદૃષ્ટિ જેમ લોહ ચલાવે;
 ઇચ્છા જ્ઞાન ક્રિયા ગુણ તારા સોહામણા રે—તું તો
 તું ખેડે છે બાજી તારી, એમાં ન પહોંચે બુદ્ધિ અમારી;
 છોટમ તુજને ભજતાં ભાંગે શ્રમણારે—તું તો

૧૭

કૃપાસિંધુ ઇશ એક અવિકારી;
 વિના વિશ્વ-હાંહારે વિના વિશ્વ બધું નાશકારી-કૃપા
 થાપો ઉથાપો જગતની કૃતિની, અનહદ લીલા વધારી;
 તકને તત્વનો પાર ન પામે, તો શેષમતિ જય હારી-કૃપા

દીનદયાળ જગત્પ્રતિપાળક, ટાળ વિપત્તિ હુમારી;
ભકતોનુંરક્ષણ પોષણકરીને દાખવી છે બલિદારી-કૃપાં
પ્રેમે પ્રણિપત નિત્યકરીને, માગીએ ગોજ મુસારી;
કાનચરણશરણેનિત્ય રાખો, તોમનોવિકાર વિદારી-કૃપાં

૧૮

વિકૃલ વિશ્વાધાર, પ્રભુ તું વિકૃલ વિશ્વાધાર (ટેક)
આજગનો સ્તજનાર પ્રભુ તું વિકૃલ વિશ્વાધાર-પ્રભુ તું.
જ્ઞાન ઇંદ્રાદિક દેવતા, જેને નમે છે આજ;
તે પરમેશ્વર સર્વના, પુરો મનના કાજ-પ્રભુ તું.
લક્ષ્મીજી પણ જેહના ચરણ સેવે છે નીત,
તે પ્રભુજીના પદ વિશે, ચોંટી રાખજો ચિત-પ્રભુ તું.
ગૌતમ અત્રિ વસિષ્ઠથી, જેના પદ સેવાય;
એવા દેવ ભજયા થકી, પાપ આપણા જાય-પ્રભુ તું.
ધ્રુવ પ્રહ્લાદિક ભકતથી, ભજન જેહનું થાય;
પુરૂષોત્તમ સેવ્યા થકી, કાટિ યજ્ઞ ફળ થાય-પ્રભુ તું

૧૯

હમતો કૃષ્ણ છખીતો ગાવે (ટેક)
 તેરો નિર્ગુન અહ્મ હમે નહીં ભાવે હમતો
 ગિરધર ગુણ રૂપદે રાખી (૨)
 અહ્મ ભજે જે કોમ હોય ઉદારી-હમતો
 જલકું કયા સુખ હોય જનપાના (૨)
 લવણ કલાં સુખ સિંધુ સમાના-હમતો
 જ્યામેં દાસ ભાવ ઉઠ જાવે (૨)
 જુગત નહીં વહાં કયા સુખ પાવે-હમતો
 દાસ સદા હમ શ્રીજી સ્વામી (૨)
 માગે દયો ગુરૂ પદ શીશ નામી-હમતો

૨૦

પ્રેમની વાત છે ન્યારી,
 ઓધવજી પ્રેમની વાત છે ન્યારી (ટેક)
 પ્રેમની વાતુંમાં ઓધા તમે શું જાણો,
 ખીન્ન શું જાણો સંસારી—ઓધવજી

પ્રેમની વાતુંમાં ઓધા બહાણ ભુલ્યા,
 વેદ મેલ્યા છે વિસારી—ઓધવણં
 તમારો રંગ ઓધા રંગ છે પતંગનો,
 અમારો રંગ છે કરારી—ઓધવણં
 વેદ શાસ્ત્રમાં ઓધા સ્ત્રી નવ તારી,
 વ્રજ વનિતાને કેમ તારી—ઓધવણં
 વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રસિક શિરોમણિ,
 નિસરવા નથી ખારી—ઓધવણં

૨૧

વહાલો પ્રેમને વશ થયા રાજી રે
 એમાં શું કરે પંડિત ને કાજી રે—વહાલો
 કરમા બાદનો આરોગ્યા ખીચડો, ને વિદુરની ખાધીભાજી;
 જુકા બેર શવરીના ખાધા,
 વહાલો છપ્પન ભોગ મેલ્યા ત્યાગી રે—વહાલો
 વિદુરને ઘેર શ્રી કૃષ્ણ પધાર્યા, ને કેળા આજ્યાતા માગી;
 ગર્ભ કાઢી નાંખીને બાત્ર ખવરાવી,
 વહાલો તોએ ન જોયું જાગી રે—વહાલો

ગુણકા હતી તે પોપટને પઢાવતી, ને તેમાંથી લેહલાગી;
 ભગવાન હતા તે સહેજમાં મળ્યા;
 એની સંસારની બ્રમણા ભાંગી રે—વહાણો.
 ભકતની લોક નિંદા કરે, ને જગત થયું છે પાશ;
 બલે મળ્યા મહેતા નરસિંહનો સ્વામી,
 માથે ગિરધર રહ્યો છે ગાશ રે—વહાણો.

૨૨

મારી બાળપણની પ્રીતું રે કાંઈ નાનપણનો નેણારે
 ઓધા મંદીરીએ આવળે રે (૨૬)
 જોઈ જોઈને હારીએ જાતું
 બીજા વિનાની ન પડે ભાતું;
 ભાર જાણે બીતું રે—કાંઈ ભાર જાણે બીતું રે—ઓધા.
 દાસી ઉપર નવ કરીએ દાવો
 મારે મહેલે નવ આવે માવો
 આવડો અમાવો રે—કાંઈ આવડો અમાવો રે—ઓધા.
 આવોને વાત્રમ કરીએ વાતું
 તગ વિના હવે નથી રહેવાતું
 આવડી એકાંતું રે—વહાણા આવડી એકાંતું રે—ઓધા.

જીવણદાસની ભાંગીયું બ્રાન્તું
ચરણદાસની પુરીયું શાંખું,
વરસીયું શુંવાતું રે !—વહાલા વરસીયું શુંવાતું રે—ઓધાં

૨૩

વારી બહારે શામળીયા શરણે રાખજો રે (ટેક.)
અધમ ઊદ્ધારણ તમે સ્વામી
હું કપટીને કોધી કામી (૨)
મહેર કરી ને માવા હૃદયે રાખજો રે—વારીં
હરિ સ્મરણ મેં કાંઈ ન કીધું
ધાઈ ધુતી ધન ભેળું કીધું (૨)
શરણે અવ્યો છું નાથ મુંને સંભાળજો રે—વારીં
નારાયણનું નામ ન જાણ્યું
પરદારામાં મન લપટાણું (૨)
વિનાંતિ મારી છે એક અરજ ઊર ધારજો રે—વારીં
લખ્મીરામના સ્વામી શામળીયા
મહેર કરીને મુજને મળીયા (૨)
મળીયા સાને સવાયું લહેરું આવજો રે—વારીં

૨૪

દિલ લગાય રામ ફફીરીમેં,
 દિલ લગાય રામ ફફીરીમેં (ટેક)
 રામ ફફીરી અદલ ફફીરી,
 ચારો ખૂટ જગીલીમેં - દિલ૦
 જે સુખ મિલતા રામ ભજનમેં,
 મેં સુખ નાહીં અમીરીમેં—દિલ૦
 કહત કમીરા સુનો ભાઈ સાધુ,
 સાહેબ મિલતા સખુરીમેં—દિલ૦

૨૫

મેં તો હરિગુણ ગાવત નાચુંગી
 નાચુંગીમેંતોનાચુંગીમેંતો હરિગુણગાવત નાચુંગી(ટેક)
 અપને મેહેલ બેઠબેઠ કર, ગીતા ભાગવત બાચુંગી મેંતો
 જ્ઞાનધ્યાનકીગઠરી બાંધકર, હૃદય કમળમેંરાચુંગી-મેંતો
 મીરાં કહે પ્રજા ગિરધરનાગર, સદા પ્રેમરસચાખુંગી-મેંતો

૨૬

મેં ભરૈંસે અપને રામકે, મેં ભરૈંસે અપને રામકે (ટંક)
 ઔર નહુય કછુ કામકે મેં ભરૈંસે અપને રામકે-મેં
 જો માગે સો દેત પદારથ, વારી જાઉં છસ નામપે-મેં
 દોડ અક્ષર હએ સખ કુલતારક, અંતદેતસુ ખલામકે-મેં
 તુલસીદાસ પ્રભુ નામ દયાધન, ઔર દેવ સખ નામકે-મેં

૨૭

કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામા રામા રામા;
 રામા રાયા રધુખારે, રાયા રધુખારે-કૃષ્ણ
 નામ ગેઉન કરે ધંધા, (૨)
 ત્યાલા સમાધિ તો સદા, સમાધિતોસદા-કૃષ્ણ
 નામ ગેઉન પાયે ચાને (૨)
 ત્યાલા યજ્ઞ પાહુને પાહુને, પાહુને પાહુને કૃષ્ણ
 નામ રટત આસો આસી (૨)
 તે તો જેવલા ઉપવાસી, જેવલા ઉપવાસી-કૃષ્ણ
 જે કાઠ રામ નામ ગાવે (૨)
 ત્યાલા તુકા વંદે પાયે, તુકા વંદે પાયે-કૃષ્ણ

२८

लज्ज राम राम राम राम राम राम रामा (टेक)
 राम नाम वेद मुल, ता सम नहीं ओर तुल;
 लज्जत भिटत त्रिविध शूल, छुटतही लवआमा-लज्ज०
 रामनाम विमल नीर, संतन सतसंग धीर;
 गावत सुरनर मुनीवर, पावत निज धामा-लज्ज०
 रामनाम कमल पुल, संतन मन भ्रमर लुल;
 जुभी जुभी पीवत, अमृत करी पाना-लज्ज०
 राम नाम निरंकार, तुलसीदास नमस्कार;
 दीजे प्रभु लक्षितदान, पलपल हरि नामा-लज्ज०

२९

स्वामी सीताराम कृपाकर, डोत लक्षित करी
 हरिको रीजावुं-प्रभुको रीजावुं-स्वामी सीताराम० (टेक)
 नंदे चरनसें निहसी सुरसरित (२)
 ताको क्यामें स्नान करवुं-स्नान करवुं
 डाटि जानु नंदे नयकी शोभा (२)
 ताको क्यामें इप दिआवुं-इप दिआवुं-स्वामी०

અનહદ બાળ બાળ રહે હય (૨)
 તાકો કયામેં શંખ સુનાવું—શંખ સુનાવું
 ચાર વેદ જાકે કંઠ ખીરાજે (૨)
 તાકો કયા ભાગવત સુનાવું—ભાગવત સુનાવું—સ્વામી૦
 કામવેનુ જાકે કલ્પ વૃક્ષ હય (૨)
 તાકો કયામેં ભોગ લગાવું—ભોગ લગાવું
 લક્ષ્મીજી જાકે ચરન પત્રોટે (૨)
 તાકો કયામેં દ્રવ્ય દિખાવું—દ્રવ્ય દિખાવું—સ્વામી૦
 કમલ બદન જાકે શીશ ચંદ્રમા (૨)
 તાકો કયામેં પુષ્પ ચઢાવું—પુષ્પ ચઢાવું
 તુલસીદાસ બનત નાહીં એક (૨)
 દાસનકો મેં દાસ કહાવું—દાસ કહાવું—સ્વામી૦

૩૦

ચાકર રાખોજીરે અમતે ચાકર રાખોજી,
 શાગળીયા ગિરધારી લાલ, ચાકર રાખોજી;

હજુરી ચાકર રહેશુંજી (૨)

મોહન મોરલીવાળા બાપ, ચાકર રહેશુંજી.

ચાકરીમાં સમરણ માગું, દર્શન માગું ખર્ચી;

ભાર ભક્તિ ઝાઝેરી માગું, ચાર વાતો સરખી-અમને૦

જપ કરવાને બ્રાહ્મણ સંન્યા, તપ કરવા સંન્યાસી;

લજન કરવા સંત સંન્યા, વૃંદાવનના વસી-અમને૦

રાડોડા ઘેર દોકરી ને રાણાજી ઘેર નાર;

શામળીયા તારે કારણે, મેંતો છોડિદીધા સંસાર-અમને૦

ચાકર રહેશુંને આગ બનાવશું, ને નિત્યનિત્ય સેવા કરશું;

બાઈમીરાં કહે ગિરધારીલાલ, રાધેગોવિંદમાગું-અમને૦

૩૧

મારા હાથ પડ્યા છે હેઠા હરી હવે શું કરુંરે (ટેક)

સદ્ગુણ તો મેંકાંઈ ન જાણ્યું, સતસંગતનું સુખન માણ્યું;

યમ કિંકરના મુદ્દગળ તે તો મારશેરે-મારા૦

સુકૃતનો મેં કાંઈ ન કાઢ્યું, ધાઈ ધુતી ધનભેળું કીધું;
હારી એકો છું આજ હરિ હવે શું થશે—મારાં
પરમાર્થ મેં કાંઈ ન કાઢ્યું, ગોવિંદનામ મુખે નવ લીધું;
હારી એકો છું હાય ગતિ હવે શું કરું—મારાં
પરનારી પરદારે ભટક્યો, ઇશ્વરને ચરણે નવ અટક્યો
કેશવલાલની વિનાંતિ પ્રભુ ઉર ધારજે—મારાં

૩૨

કૃપા કરો કીરતાર, અમો પર કૃપા કરો કીરતાર;
હે પ્રભુ જગદ્ધાર, અમો પર કૃપા કરો કીરતાર.
તારી કૃપા વિના પ્રભુ, અમથી કાંઈ ન થાય (૨)
પાળુ જો તુંજ કૃપા કરે, તો રંક બની જાય રાય-અમો
સાચા સંવક તાહરા, કદી ન થાય નિરાશ (૨)
એમ અમો મન માનીએ તુજ દાસોના દાસ-અમો
કરજોડી જન સૌ અમે, નામીએ તુજને શીશ (૨)
જાદવ માગે એટલું, હે જુગના જુગદીશ-અમો

૩૩

* કૃપા વિના પ્રભુજી કેમ કાર્ય સરેરે (ટેક)

કેમ કાર્ય સરે રે, કેમ કાર્ય સરે રે-કૃપા૦

અવસાન આધાર તમારો (૨)

તમ વિના અમારા કષ્ટ કાણુ હરેરે-કષ્ટ૦-કૃપા૦

જગત તણું રક્ષણુ કરવાને (૨)

પ્રભુ પ્રતિજ્ઞા તમારી, કદી નવ ફરેરે-કદી-કૃપા૦

શરણુ તમારું અહણુ કીધું છે (૨)

ભવસિંધુ થકી તે તો, સત્ય તરે રે તે તો૦-કૃપા૦

૩૪

* શરણુ ખરું છે તમારું પ્રભુજી મારે શરણુ ખરું છે તમારું

અનુબલ નાથ અપાર કીધાં છે (૨)

હૃદય થકી નાવિસારું,-હાંહારે પ્રભુહૃદય થકી૦-પ્રભુજી૦

પ્રતિપાત્રન પ્રભુ ધર્મ તમારો (૨)

સર્વ તણું કરો સારું-હાંહારે પ્રભુ સર્વ૦-પ્રભુજી-

નિષ્કૃતિ પાપ તણી કેમ થાશે, (૨)

નિંદા કૃતિ જો વિચારું--હાંહારે પ્રભુ૦--પ્રભુજી૦

ભજનકરી ભગવંત અંતરમાં (૨)

મંગળ ધ્યાન હું ધારું--હાંહારે પ્રભુમંગળ૦--પ્રભુજી૦

૩૫

* સંકટ કોણુ નિવારે નાથ વિના સંકટ કોણુ નિવારે (ટેક)

ધર્મ કર્મ અમે નથી કીધા, આવ્યા શરણુ તમારે,

દીનાનાથ વિના પ્રભુ અમને, દુઃખથી કોણુ ઉગારે-નાથ૦

દયા ક્ષમાના ગુણુ પ્રભુ ધારે, એ વિશ્વાસ અમારે,

મંગળમય પ્રભુપરમકૃપાથી, પાપ સકળ સંહારે-નાથ૦

દુષ્ટ વાસના દુર કરીને, જ્ઞાન વિવેક વધારે,

વિશ્વપિતા વિશ્વેશ અમને, ભવથી પાર ઉતારે-નાથ૦

૩૬

* સંકટ સર્વ હરો, ભવપતિ સંકટ સર્વ હરો (ટેક)

અપગ્રાધો અતિશય મેં કીધાં (૨).

અનુમદ પૂર્ણ કરો-એહાં અનુમદ-ભવપતિ૦

અનન્ય ભાવથી રાખું તમારો (૨)
 આશ્રય એક ખરો-એહાં આશ્રય-ભવપતિં
 કર જોડી હું વિનતિ કરું છું (૨)
 તે પ્રભુ ચિત્તે ધરો-એહાં તે પ્રભુ—ભવપતિં
 કરણા દષ્ટિથી મુજ હૃદયે (૨)
 પ્રેમજી ભક્તિ ભરો-એહાં પ્રેમજી—ભવપતિં

૩૭

* અન્ય નહીં પ્રભુ ત્રાતા,
 તુજ વિના અન્ય નહીં પ્રભુ ત્રાતાં
 વિનય થપ્પા હું વિનતિ કરું છું,
 વિશ્વ તણા વિશ્વ ધાતા—તુજં
 સર્વ રૂપિ મુનિ શુક સનકાદિક,
 તુજ મહિમા ગુણ ગાના—તુજં
 દીન દયાળ તુજ કરણા વિના,
 જોણુ કરે સુખ શાના—તુજં

આશ્રય એક તમારો ધારું,
સુખ દુઃખના પ્રભુ જ્ઞાતા—તુંજ૦
સાષ્ટાંગે હું વંદું વિશ્વને,
પરમ પદ મંગળ દાતા—તુંજ૦

૩૮

દુનીયાના દુઃખ નિવારો રાજ, દયા કરોને હવે દીનબંધુ.
જન પામ્યા છે પીડા પાકી (૨)
બનવાની ન રહી બાકી રાજ--દયા કરો૦
આ સંકટ તો નથી સહેવાતું (૨)
નજરે જોયું નથી જાતું રાજ--દયા કરો૦
ઓ ઈશ્વર છો તમે ધનસાશી (૨)
મહારાજ કરો હવે માશી રાજ--દયા કરો૦
સા પામ્યા છે શિક્ષા પુરી (૨)
તેમાં જોતો નથી અધુરી રાજ--દયા કરો૦
ફરીથી મનમાં ક્રોધ નહીં પુલે (૨)
ભવમાં આ દુઃખ નહીં ભુલે રાજ--દયા કરો૦

સુખ પામે સૌ ગામે ગામે (૨)

દીધી આશીષ દક્ષપતરામે રાજ--દયા કરો.

ક. દ. ૩૧.

૩૯

* શાંતિ શાંતિ શાંતિ પ્રભુ, શાંતિ સદા આપો-(ટક)
 પરમ કૃપા કરી કૃપાળ, કલેશકષ્ટ કાપો--શાંતિ.
 શરણુ આવી વિશ્વનાથ (૨) વદન કરી જોડી હાથ;
 સર્વ જપે ભક્ત સાથ, શાન્તિ સુખ આપો-શાન્તિ.
 કંઠલામય દષ્ટિ કરો (૨) હૃદય તિમિર સર્વે દરો;
 મનરાંછિત અર્થ પુરો, સુણી તમે વિલાપો-શાન્તિ.
 જપી તમારું પુણ્ય નામ (૨) કરીએ તમને પ્રણામ;
 સત્ય શુદ્ધ ધર્મ સકળ દેશ વિશે સ્થાપો-શાન્તિ.

૫૬.

સૌનું કરે કલ્યાણ, દયાળુ પ્રભુ,
 સૌનું કરે કલ્યાણ (ટેક.)
 નરનારી પશુ પક્ષીની સાથે,
 જીવ જંતુનું તમામ-દયાળુ.
 જગના વાસીઓ સૌ સુખ ભોગવે,
 આનંદે રહી આઠો જામ-દયાળુ.
 દુનિયામાં દરદ દુકાળ પડે નહીં,
 લડે નહીં કોઈ ગામ-દયાળુ.
 સર્વે જગે સુખકારી વધેને,
 વળી વધે ધનધાન્ય દયાળુ.
 કોઈ કોઈનું જીરું નર ઈચ્છે,
 સૌનું ઈચ્છે સૌ સમાન-દયાળુ.
 પોત પોતાના ધર્મ પ્રમાણે,
 સર્વે ભજે જગવત્-દયાળુ

નારાયણ નારાયણ નારાયણ.

આ લજ્જનસાગર મળવાના છે

(૧) શાં મણીલાલ વિદ્ય
બહારકોટ છીપીયાલી કાં
તમ લક્ષ્મીદાસના માળામાં.

(૨) હરિલાલ છોટાલાલ

બહારકોટ કાવેલ શાં રણુછોડ
અમથાના માળામાં. મુંબઈ.

“સંસારમાં સ્વર્ગ” કીંમત રૂ. ૧૧.

“સ્વર્ગની કુંચી” કીંમત રૂ. ૧

“સ્વર્ગનું વિમાન” બીજી આવૃત્તિ કીં. રૂ. ૧

વૈદ્ય અમૃતલાલ સુંદરજી પઢીઆર.

શ્રી નરનારાયણનું મંદીર-મુંબઈ.

જુલેશ્વર પ્રીટીંગ પ્રેસ.

